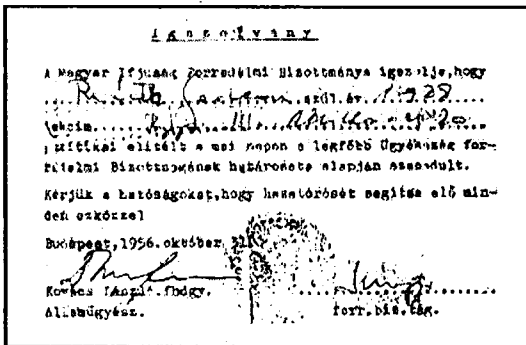

E munkálkodás közben kaptam fel-
adatul a *Krúdy világa* emlékkönyv elké-

Krúdy Gyula életrajza színes, akár képeskönyvbe illő csendéletet varázsolt élém. Az író legendás nagyapját, legidősebb Krúdy Gyulát egykori honvéd huszárcapitányt, Komárom várának hős védelmezőjét az 1867-es kiegyezés utáni megbékült időszakban a nemzet sebeinek gyógyítása céljából Budapesten, a korabeli Kerepesi úton felállított Honvéd Menház parancsnokává

szítését. Megismerkedhettem a XIX. század elbuktatott forradalmának, az 1848/49-es szabadságharcnak küzdelmeivel, majd a világosi fegyverletétel utáni iszonyatos megtorlással.

Önkéntelenül tükör került a kezembe: 1956-ban is sok minden úgy történt, mint az 1848-as forradalomban. A megtorlás méreteiben is – ha nem is tetőzték az 1956. november 4-e után bekövetkezett állapotokat –, sok volt a hasonlóság. 1849-ben cári, 1956-ban szovjet-orosz csapatok hoztak el a „megváltást” a zsarnokok számára.

léptették elő... A fiatal író, Krúdy Gyula számtalan mesébe illő történetet jegyzett fel azokról a vénülő korba hajló 1848-as harcosokról, akik a szakállszáritón, a Menház előtti kispadon álmos őszi napokon üldögélnek, és élvezték az idő múlását...